

رساله عملیه ۶

جلسه چهارم

شنبه ۲۵ دیماه ۱۴۰۴

ساعت ۸

✳ جاده ✳

فرض کنیم که این رمضان آخرین رمضان ماست....

چه باید کرد؟

کارهای روحی ناتمام، اعمال انجام نشده، اموری که باید به نتیجه برسد، آمال و آرزوهای سلوکی که هنوز به مقاصد خود نزدیک نشده، مقدار اندکی که از عمر ما باقی مانده، همین مقدار فرصتی که نباید از دست داد...

• چگونه باید کار کرد و چه کاری؟

• زندگی روزمره را چگونه باید مدیریت کرد که این مدت باقی مانده اتلاف عمر نشود؟

• بر چه اموری باید متمرکز بود و چگونه؟

• چه زوائیدی از زندگی روزانه باید حذف کنیم تا وقت برای کارهای اصلی باز شود؟

• کار اصلی برای ما چیست؟

• خصلت‌های ناپسند را چگونه پیدا کنیم و آنچه که پیدا کرده‌ایم را چگونه درمان کنیم؟

• ارتباط با دو ثقل اصلی دیانت یعنی قرآن و اهل بیت و متون مقدس را چگونه سامان بدهیم و در این زمان

باقی‌مانده چگونه با آن‌ها ارتباط بگیریم؟

• چگونه این رمضان را سیر کنیم که بتوانیم به یک پیشرفت اساسی روحی و وجودی و برنامه عملی برای سال

بعد از رمضان برسیم که ره صد ساله را در این مدت طی کنیم و خوف و نگرانی را از خود دور کنیم آن طور که

قرآن می‌فرماید * "اولیای الهی خوف و حزنی ندارند" * ؟

• این حجم عظیم از خوف و حزن که ما را فرا گرفته و اکنون هم اگر این رمضان آخرین باشد، چه باید کرد؟

• چه سیری باید داشت؟

• چگونه در این بهار سلوک و بهار قرآن و در این سرچشمه وجودی باید برنامه‌ای برای خود بریزیم که دستمان به

مقصد برسد؟

برای اتصال به عالم رمضان و کنده شدن از دنیای قبل از رمضان باید این سه مقدمه را داشته باشیم:

* • اول | * احساس نیاز و عطش و این باور که باید کاری کرد و عمر رفته را مانند آب‌رفته‌ای که به جو باز

نمی‌گردد با معجزه قدرت انسانی به جوی زندگانی برگرداند. کسی که این عطش و اضطراب و درخواست را ندارد

نمی‌تواند نهایت استفاده را از رمضان نماید.

* • دوم|* مقدمات عملی و زندگی روزمره خود را به صورتی نچیده باشد که امکان عمل جدی و وقت کافی و تمرکز لازم را از خود سلب کرده باشد. رمضان چون دوره‌ای فشرده است که هم توجه لازم دارد هم زمان و هم تمرکز کافی؛ تا انسان بتواند از آن استفاده نماید و بدون این موارد استفاده مقدور نیست.

* • سوم|* آماده تغییر و تحول در زندگی خود باشد. وقتی فرد از کارنامه خود راضی نیست و یا اینکه از گذشته راضی است اما قصد دارد خود را برای * "کاری کارستان" * آماده و مهیا کند باید آماده تغییرات باشد. کسی که کلیشه‌ها بر روح و شخصیت و خصلت‌های او مسلط است و نمی‌تواند از آن‌ها جدا بشود چگونه می‌تواند برای استفاده کاملی از رمضان و برنامه ریزی برای سال بعد از رمضان مهیا شود؟

• رمضان امسال همچون گذشته برنامه جلسات صبح -پس از نماز- و شب -احتمالا ساعت ۲۳- برقرار خواهد بود.

• دستورالعمل مواجهه با قرآن متناسب با برنامه امسال در جلسه بعدی رساله عملیه ارائه خواهد شد. در این دستورالعمل نتایج برنامه‌های گذشته و سطوح و مراتب مواجهه با قرآن، از برخورد علمی تا بالاترین مواجهه -به صورت خلاصه- بیان شده و اشاره‌ای به لوازم و مقتضیات و مقدمات لازم خواهد شد.

• جلسه بعدی رساله عملیه صبح * یکشنبه ۲۶ بهمن * برقرار می‌گردد و در صورت لزوم جلسات دیگری هم قبل از رمضان برگزار خواهد شد.

برای استفاده درست از برنامه‌های رمضان موارد زیر اهمیت وافر دارند:

۱. بعد از رعایت و فراهم کردن مقدمات سه‌گانه که در بالا ذکر شد، افراد باید نیرو و توان متمرکز و کافی را به صورت عملی برای حل مشکلات حرکتی خود به کار برده و پیوسته مراقب اوضاع و احوال خود بوده و با برقراری تقابل و تمرین عملی مطالب و یافته‌های قبلی و آنچه که در جلسات رمضان به آن افزوده می‌گردد، پیوسته مشکلات و نیازها و سوالات خود را استخراج نموده و بازخوردها را ثبت نمایند.

۲. باید مطالب و بازخوردها به بهترین شکل به جلسات گزارش شود. برای گزارش درست و کامل بازخوردها لازم است که دو رکن کتابت و رفاقت به بهترین شکل در این رمضان رعایت شود.

منظور از کتابت همان ثبت بازخوردها و نیازها و مشکلات و گزارش‌های آن است.

منظور از رفاقت در اینجا ارتباط کافی با جلسات رمضان به صورت گروهی و فردی است و نیازی به رفاقت به معنی مصطلح آن نیست، اگرچه معنی مصطلح هم می‌تواند به کار گرفته شود.

۳. نیازها و سوالات و مسائل نظری و عملی باید در راستای حرکت انسانی فرد باشد و چیزی مورد توجه قرار گیرد که اثر عملی در حرکت واقعی فرد داشته باشد و کنجکاوی‌های علمی و نظری که ارتباطی با حرکت انسانی ندارد، اگرچه در جای خود ارزشمند است، اما در اینجا مورد نظر نیست.

۴. نظم و استمرار به همان معنی که در بحث "ارکان حرکت انسانی" گفته شد به شدت موثر بلکه سرنوشت‌ساز است. بدون یک نظم منطقی محتوایی -طبق تعریفی که در جای خود ارائه شد- امکان نتیجه‌گیری از رمضان وجود

ندارد و بدون استمرار این دوگانه * "عمل" و "مذاکره با جلسات رمضان" * و تراکم عملی اقدامات فرد، نمی‌توان به نتیجه مطلوب رسید.

۵. قبل از شب‌های قدر خوب است که انسان به نتایج سوالی و نیازی کلی برسد. انسان در صورتی که درست عمل کند مانند کسی است که نیاز و برنامه و بعضی از مختصات مورد نیاز خود را درک کرده و در این شب‌ها * "قرار و مدار خود" * را با * "کائنات" * و * "ارکان هستی" * و * "مبدا عالم وجود" * قطعی و نهایی نموده و سیر کلان یک‌ساله خود را مشخص می‌نماید.

به امید تمام شدن کار با این شعر حافظ به استقبال رمضان برویم:

مصلحت‌دیدِ من آن است که یاران همه کار

بگذارند و خَمِ طُرّه یاری گیرند

خوش گرفتند حریفان سر زلفِ ساقی

گر فلکشان بگذارَد که قراری گیرند

قوّتِ بازویِ پرهیز به خوبانِ مفروش

که در این خیلِ حصارِ به سواری گیرند

یارب این بچه‌تُرکان چه دلیرند به خون

که به تیرِ مژه، هر لحظه شکاری گیرند

رقص بر شعرِ تر و ناله‌نی خوش باشد

خاصه رقصی که در آن دستِ نگاری گیرند

حافظ آبنايِ زمان را غمِ مسکینان نیست

زین میانِ گر بتوان به که کناری گیرند

تمام